

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/105/EF

af 19. december 2001

om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 13. november 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs kan forbedres ved flagstaternes korrekte og obligatoriske gennemførelse af eksisterende relevante konventioner, som er trådt i kraft på internationalt plan.
- (2) Ved Rådets direktiv 94/57/EF ⁽⁵⁾ indførtes en ordning for anerkendelse på fællesskabsplan af organisationer, der under overholdelse af de internationale konventioner i varierende grad kan autoriseres til at syne skibe og udstede de relevante sikkerhedscertifikater på medlemsstaternes vegne.
- (3) Den praktiske gennemførelse af ovennævnte direktiv har vist, at visse tilpasninger af anerkendelsen på fællesskabsplan af organisationer i høj grad kunne have bidraget til at styrke ordningen og samtidig forenkle medlemsstaternes overvågnings- og indberetningsforpligtelser.
- (4) Der er siden vedtagelsen af direktiv 94/57/EF sket en udvikling i den relevante lovgivning på EF-plan og på internationalt plan, som kræver, at der foretages yderligere tilpasninger af direktiv 94/57/EF.
- (5) Det er navnlig i forbindelse med direktiv 94/57/EF hensigtsmæssigt at anvende de ændringer af de internationale konventioner med protokoller og tilhørende

bindende koder, som nævnes i artikel 2, litra d), i direktiv 94/57/EF, og som er trådt i kraft efter direktivets vedtagelse, samt de relevante resolutioner, som er udstedt af Den Internationale Søfartsorganisation (International Maritime Organization — IMO).

- (6) IMO-forsamlingen vedtog den 27. november 1997 resolution A.847 (20) om retningslinjer med henblik på at bistå flagstaterne ved gennemførelsen af IMO-instrumenter for at fremme en effektiv gennemførelse af flagstaternes forpligtelser i henhold til internationale konventioner.
- (7) IMO vedtog den internationale kode for sikker skibsdrift (International Safety Management (ISM) Code) ved forsamlingens resolution A.741 (18) af 4. november 1993, som blev gjort bindende ved det nye kapitel IX i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (International Convention for the Safety of Life at Sea — Solas).
- (8) For at sikre en ensartet gennemførelse af ISM-koden vedtog IMO ved resolution A.788 (19) den 23. november 1995 retningslinjer for søfartsmyndighedernes gennemførelse af ISM-koden.
- (9) For at harmonisere de lovbestemte syn og inspektioner, som skal udføres af flagstaternes myndigheder i henhold til internationale konventioner, vedtog IMO den 4. november 1993 resolution A.746 (18) om retningslinjer for syn i henhold til det harmoniserede system for syn og certificering.
- (10) Gode resultater hvad angår sikkerhed og forureningsforebyggelse — målt for alle skibe, der er blevet klassificeret af en organisation, uafhængig af skibenes flag — er et vigtigt fingerpeg om en organisations præstationer og er derfor en ufravigelig betingelse for udstedelse af første anerkendelse og for at bevare denne.
- (11) Med henblik på den første anerkendelse af de organisationer, der ønsker at blive autoriseret til at arbejde på medlemsstaternes vegne, kan overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 94/57/EF mere effektivt vurderes på en harmoniseret og centraliseret måde af Kommissionen sammen med de medlemsstater, der anmoder om anerkendelse.

⁽¹⁾ EFT C 212 E af 25.7.2000, s. 114, og EFT C 154 E af 29.5.2001, s. 51.

⁽²⁾ EFT C 14 af 16.1.2001, s. 22.

⁽³⁾ EFT C 22 af 24.1.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 30.11.2000 (EFT C 228 af 13.8.2001, s. 150), Rådets fælles holdning af 26.2.2001 (EFT C 101 af 30.3.2001, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 24.10.2001 og Rådets afgørelse af 6.12.2001.

⁽⁵⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20. Ændret ved Kommissionens direktiv 97/58/EF (EFT L 274 af 7.10.1997, s. 8).

- (12) På samme måde kan den løbende efterfølgende overvågning af, om det arbejde, de anerkendte organisationer udfører, er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 94/57/EF, udføres mere effektivt på en harmoniseret og centraliseret måde. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Kommissionen sammen med den medlemsstat, der anmoder om anerkendelsen, får overdraget denne opgave på hele Fællesskabets vegne.
- (13) Medlemsstaterne har beføjelse til at suspendere autorisationen af en organisation, der arbejder på dens vegne, men herudover bør der foreligge en lignende beføjelse på fællesskabsplan, idet Kommissionen på grundlag af udvalgsproceduren bør kunne suspendere anerkendelsen af en organisation i et begrænset tidsrum i tilfælde, hvor organisationens præstationer med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse forringes, og den undlader at træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger.
- (14) Med et fællesskabsniveau som udgangspunkt må afgørelsen om at tilbagetrække anerkendelsen af en organisation, der ikke opfylder bestemmelserne i direktivet, også i tilfælde, hvor dens præstationer med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse bliver utilfredsstillende, træffes på fællesskabsplan og derfor af Kommissionen ved anvendelse af udvalgsproceduren.
- (15) Da direktiv 94/57/EF sikrer fri udveksling af tjenesteydelser i Fællesskabet, bør Fællesskabet have beføjelse til at forhandle med de tredjelande, hvor nogle af de anerkendte organisationer er beliggende, om ligebehandling for anerkendte organisationer, der er beliggende i Fællesskabet.
- (16) De forskellige regler om erstatningsansvar, der gælder for de organisationer, der arbejder på medlemsstaternes vegne, har vanskeliggjort en korrekt gennemførelse af direktiv 94/57/EF. For at bidrage til løsningen af dette problem er det hensigtsmæssigt på fællesskabsplan at tilvejebringe en vis harmonisering af ansvaret for en eventuel hændelse forvoldt af en anerkendt organisation som fastslået ved en retsafgørelse, herunder også under anvendelse af voldgiftsprocedurer.
- (17) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af direktiv 94/57/EF, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (18) Da gennemsigtighed og informationsudveksling de involverede parter imellem og offentlighedens ret til information er grundlæggende instrumenter i forebyggelsen af ulykker til søs, bør de anerkendte organisationer stille alle relevante lovbestemte oplysninger om tilstanden af de skibe, de har i klasse, til rådighed for havnestatskontrolmyndighederne samt for offentligheden generelt.
- (19) For at forsøge at hindre skibe i at skifte klasse for at undgå at udføre de nødvendige reparationer, bør de anerkendte organisationer indbyrdes udveksle alle relevante oplysninger om tilstanden af de skibe, der skifter klasse.
- (20) En organisation bør ikke være kontrolleret af redere eller værfter eller af andre med kommerciel interesse i fremstilling, udstyring, reparation eller drift af skibe. En organisation bør ikke i væsentlig grad være indtægtsmæssigt afhængig af en enkelt erhvervsvirksomhed. Når klassifikationselskaberne og deres inspektører indgiver anmodning om anerkendelse, bør de individuelt og skriftligt forpligte sig til ikke at påtage sig lovbestemte opgaver, hvis der kan opstå interessekonflikter, det vil sige, hvis de er identiske med eller har erhvervmæssig, personlig eller familiemæssig tilknytning til ejeren af eller rederen for et skib, der skal inspiceres.
- (21) De kvalitetskrav, som de tekniske organisationer skal opfylde for at opnå anerkendelse på fællesskabsplan og for at bevare en sådan anerkendelse, bør omfatte bestemmelser, der sikrer, at kun særligt uddannede skibsinspektører kan udføre inspektioner og syn i henhold til internationale konventioner, dvs. lovbestemte opgaver i forbindelse med udstedelse af relevante sikkerhedscertifikater. Organisationerne skal føre nøje kontrol med hele deres personale og alle deres kontorer, inklusive samtlige filialer og kontorer i og uden for Fællesskabet, og etablere deres egne præstationsmål og -indikatorer for sikkerhed og forureningsforebyggelse. Organisationerne skal etablere et kvalitetsmålingssystem for deres tjenesteydelser.
- (22) Direktiv 94/57/EF bør ændres med henblik på dette —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I Rådets direktiv 94/57/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, litra b), c), d), i) og j), affattes således:

»b) »skib, der fører en medlemsstats flag«, et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjelands flag

c) »inspektion og syn«, inspektion og syn, som obligatorisk skal udføres i henhold til de internationale konventioner

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- d) »internationale konventioner«, den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas), den internationale konvention af 1966 om lastelinjer og den internationale konvention af 1973/1978 om forebyggelse af forurening fra skibe, tillige med protokoller hertil og ændringer heraf, samt de dertil hørende koder af bindende karakter i alle medlemsstater, der var gældende den 19. december 2001.
- i) »klassecertifikat«, et af et klassifikationsselskab udstedt dokument, hvorved det certificeres, at et skib konstruktions- og maskinmæssigt er egnet til en bestemt anvendelse eller drift i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, som selskabet har fastlagt og offentliggjort
- j) »radiosikkerhedscertifikat for lastskibe«, et certifikat, der er indført ved det ændrede Solas 74/78 radioreglement, som er vedtaget af IMO.»
- 2) I artikel 3 indsættes følgende punktum i slutningen af stk. 1:
- »Medlemsstaterne handler i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i bilaget samt bilaget til IMO-resolution A.847 (20) om retningslinjer for flagstaternes gennemførelse af IMO-instrumenter.«
- 3) Artikel 4 affattes således:
- »Artikel 4
1. Medlemsstater, der ønsker at meddele autorisation til en organisation, som endnu ikke er anerkendt, indgiver anmodning om anerkendelse til Kommissionen ledsaget af fuldstændige oplysninger om og dokumentation for overholdelse af kravene i bilaget samt om kravet om og forpligtelsen til at overholde bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, 4 og 5. Kommissionen foretager sammen med de medlemsstater, der har indgivet en anmodning, en vurdering af de organisationer, den har modtaget anerkendelses-anmodning om, for at verificere, at organisationerne opfylder og forpligter sig til at opfylde ovennævnte krav. En afgørelse om anerkendelse skal tage hensyn til organisationens tidligere resultater hvad angår sikkerhed og forureningsforebyggelse, som nævnt i artikel 9. Anerkendelsen udstedes af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2.
2. Medlemsstaterne kan indgive særlige anmodninger til Kommissionen om begrænset anerkendelse for en treårig periode af organisationer, der opfylder alle kravene i bilaget, undtagen dem, der er nævnt i punkt 2 og 3 i afsnit A. Disse særlige anmodninger behandles efter proceduren i stk. 1 med den undtagelse, at de krav i bilaget, hvis overholdelse vurderes som led i den kontrol, Kommissionen foretager sammen med den pågældende medlemsstat, ikke omfatter kravene i punkt 2 og 3 i afsnit A. Sådanne tidsbegrænsede anerkendelser gælder kun den eller de medlemsstater, som har indgivet en anmodning om anerkendelse.
3. Alle de organisationer, som anerkendes, overvåges nøje af det udvalg, der er oprettet i henhold til artikel 7, navnlig overvåges de organisationer, der er nævnt i stk. 2, med henblik på eventuelt at træffe afgørelse om en forlængelse af den tidsbegrænsede anerkendelse. For sidstnævnte organisationers vedkommende tages der i forbindelse med en afgørelse om forlængelse ikke hensyn til kravene i punkt 2 og 3 i bilagets afsnit A, men derimod til resultaterne af organisationens arbejde med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, jf. artikel 9, stk. 2. Enhver afgørelse om forlængelse af en tidsbegrænset anerkendelse skal angive eventuelle betingelser for forlængelsen.
4. Kommissionen udarbejder og ajourfører en liste over anerkendte organisationer i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3. Listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
5. De organisationer, som den 22. januar 2002 allerede er anerkendt på grundlag af dette direktiv, er fortsat anerkendt. Det kræves dog af disse organisationer, at de overholder de nye bestemmelser i nærværende direktiv, hvilket vurderes i forbindelse med de første vurderinger, der er nævnt i artikel 11.«
- 4) Artikel 5 ændres således:
- a) Stk. 1 affattes således:
- »1. Ved anvendelsen af artikel 3, stk. 2, må en medlemsstat i princippet ikke nægte at bemyndige en af de anerkendte organisationer til at udføre sådanne opgaver, jf. dog stk. 3, samt artikel 6 og 11. Medlemsstaten kan dog begrænse antallet af organisationer, der bemyndiges, så det svarer til dens behov, forudsat at det sker på et gennemskueligt og objektivt grundlag. Kommissionen vedtager efter anmodning fra en medlemsstat passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 7.«
- b) Stk. 2 udgår.
- c) Stk. 3 affattes således:
- »3. Inden en medlemsstat accepterer, at en anerkendt organisation med hjemsted i et tredjeland udfører de i artikel 3 nævnte opgaver eller dele heraf, kan den forlange, at det pågældende tredjeland på basis af gensidighed giver anerkendte organisationer, der har hjemsted inden for Fællesskabet, tilsvarende behandling. Fællesskabet kan desuden forlange, at et tredjeland, hvori en anerkendt organisation er beliggende, på basis af gensidighed giver anerkendte organisationer, som er beliggende i Fællesskabet, tilsvarende behandling.«

5) Artikel 6, ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Samarbejdsforholdet reguleres i en formel, skriftlig og ikke-diskriminerende aftale eller en tilsvarende retligt bindende ordning, hvori det fastlægges, hvilke særlige opgaver og funktioner organisationerne skal varetage, og som mindst skal omfatte:

a) bestemmelserne i tillæg II til IMO-resolution A.739 (18) om retningslinjer for autorisation af organisationer, der handler på myndighedernes vegne, under hensyntagen til bilaget, tillæggene og vedføjede dokumenter til IMO MSC/cirkulære 710 og MEPC/cirkulære 307 om model til aftale om autorisation af anerkendte organisationer, der handler på myndighedernes vegne

b) følgende bestemmelser vedrørende erstatningsansvar:

i) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for tab, herunder tingsskade, personskade eller dødsfald i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til de skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en forsætlig handling eller undladelse eller grov uagtsomhed fra den anerkendte organisations side eller fra dens organer, ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang nævnte tab, skade, personskade eller dødsfald ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation

ii) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for personskade eller dødsfald i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en uagtsom eller uforsvarlig handling eller undladelse fra den anerkendte organisations side eller fra dens ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang, nævnte personskade eller dødsfald ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation; medlemsstaterne kan begrænse det beløb, som den anerkendte organisation maksimalt skal betale, idet det maksimale beløb dog skal være på mindst 4 mio. EUR

iii) hvis en myndighed ved en endelig retsafgørelse eller som led i en voldgiftsafgørelse pålægges ansvaret for tab, herunder tingsskade, i forbindelse med en skadegørende handling samt pålægges at betale erstatning til skadelidte, og det godtgøres for retten, at dette skyldes en uagtsom eller uforsvarlig handling eller undladelse fra den anerkendte organisations side eller fra dens ansatte, befuldmægtigede eller andre, som handler på den anerkendte organisations vegne, har myndigheden ret til at kræve erstatningen betalt af den anerkendte organisation i det omfang, tabet eller skaden ifølge retsafgørelsen er forårsaget af den anerkendte organisation; medlemsstaterne kan begrænse det beløb, som den anerkendte organisation maksimalt skal betale, idet det maksimale beløb dog skal være på mindst 2 mio. EUR

c) bestemmelser om, at myndighederne eller et eksternt uvildigt organ, som er udpeget af myndighederne, skal foretage regelmæssig kontrol af det arbejde, organisationerne udfører på myndighedernes vegne, som omhandlet i artikel 11, stk. 1

d) muligheden for at foretage stikprøveinspektion og detaljeret inspektion af skibe

e) bestemmelser om, at organisationerne indberetter væsentlige oplysninger om deres klasserede flåde, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse som omhandlet i artikel 15, stk. 3.«

b) Følgende indsættes som nyt stykke:

»5. Kommissionen forelægger senest den 22. juli 2006 Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om de økonomiske virkninger for de berørte parter af den ansvarsordning, der er omhandlet i denne artikel, og navnlig dens virkninger for de anerkendte organisationers finansielle ligevægt.

Rapporten udarbejdes i samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder og de berørte parter, navnlig de anerkendte organisationer. Kommissionen fremlægger på grundlag af denne evaluering om nødvendigt et forslag til ændring af dette direktiv, navnlig med hensyn til ansvarsprincippet og det maksimale ansvar.«

6) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dens artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.«

7) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Direktivet kan, hvis dets anvendelsesområde ikke udvides, ændres efter proceduren i artikel 7, stk. 2, med henblik på:

- at indarbejde senere, ikrafttrådte ændringer til de internationale konventioner, protokoller, koder samt resolutioner i relation hertil, jf. artikel 2, litra d), artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, i direktivet
- at ajourføre kravene i bilaget, navnlig på baggrund af de relevante IMO-afgørelser
- at ændre de beløb, der er nævnt i artikel 6, stk. 2, litra b), nr. ii) og iii).«

8) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Anerkendelse af organisationer, jf. artikel 4, som ikke længere opfylder kravene i bilaget, eller som ikke lever op til de i stk. 2 nævnte resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, tilbagekaldes. Anerkendelsens tilbagekaldelse besluttet af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 2, efter at den pågældende organisation har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger.

2. Når Kommissionen forbereder sine udkast til afgørelse om tilbagekaldelse af en anerkendelse som omhandlet i stk. 1, tager den hensyn til resultatet af de vurderinger af de anerkendte organisationer, der er omhandlet i artikel 11, samt organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse målt for alle de skibe, de har i klasse, uafhængigt af skibenes flag.

Organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse afledes af oplysninger i henhold til Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol og/eller lignende ordninger. Andre angivelser kan afledes af en analyse af ulykker, hvori skibe, der er klasserede af de anerkendte organisationer, har været involveret.

De beretninger, som medlemsstaterne har udarbejdet på grundlag af artikel 12, tages også i betragtning med henblik på at vurdere organisationernes resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse.

Det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 7, fastlægger de kriterier, der skal følges, når der på grundlag af de i dette stykke nævnte oplysninger træffes afgørelse om, hvorvidt de resultater, der er opnået af en organisation, der handler på en flagstats vegne, kan betragtes som en uacceptabel fare for sikkerheden og miljøet.

Udkast til afgørelse om tilbagekaldelse af anerkendelsen forelægges udvalget af Kommissionen på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.«

9) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Uanset kravene i bilaget kan en medlemsstat beslutte at suspendere en autorisation, hvis den skønner, at en anerkendt organisation ikke længere kan være autoriseret til at udføre de i artikel 3 beskrevne opgaver på medlemsstatens vegne, efter følgende procedure:

- a) medlemsstaten giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om sin afgørelse, som skal være behørigt begrundet
- b) Kommissionen undersøger, om suspensionen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø
- c) efter proceduren i artikel 7, stk. 2, meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat, om dens afgørelse om at suspendere bemyndigelsen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø, og anmoder medlemsstaten om at tilbagekalde suspensionen, hvis denne ikke anses for at være berettiget.

2. Når Kommissionen mener, at en anerkendt organisations resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse forringes, uden at dette dog berettiger til tilbagekaldelse af anerkendelsen på grundlag af kriterierne i artikel 9, stk. 2, kan den beslutte at underrette den anerkendte organisation herom og anmode den om at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forbedre sine resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse og informere medlemsstaterne herom. Hvis den anerkendte organisation ikke giver Kommissionen et passende svar, eller hvis Kommissionen mener, at de foranstaltninger, den anerkendte organisation har truffet, ikke har forbedret dens resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 7, stk. 2, beslutte at suspendere anerkendelsen af organisationen i et år, efter at den pågældende organisation har haft mulighed for at indgive sine bemærkninger. I denne periode må den anerkendte organisation ikke udstede eller forny certifikater til skibe, der fører medlemsstaternes flag, mens certifikater, der tidligere er blevet udstedt eller fornyet af organisationen, forbliver gyldige.

3. Proceduren i stk. 2 finder også anvendelse, når Kommissionen er i besiddelse af bevis for, at en anerkendt organisation ikke har overholdt bestemmelserne i artikel 15, stk. 3, 4 eller 5.

4. Et år efter, at Kommissionen har suspenderet en organisations anerkendelse, vurderer Kommissionen, om de i stk. 2 og 3 nævnte mangler, som medførte suspension, er afhjulpet. Hvis sådanne mangler stadig foreligger, tilbagekaldes anerkendelsen efter proceduren i artikel 7, stk. 2.«

10) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

1. Hver medlemsstat skal sikre sig, at anerkendte organisationer, der i henhold til artikel 3, stk. 2, handler på dens vegne, rent faktisk udfører de i nævnte artikel omhandlede opgaver til dens kompetente myndigheders tilfredshed.

2. Hver medlemsstat udfører denne opgave mindst hvert andet år og tilstiller de øvrige medlemsstater og Kommissionen en beretning om resultatet af denne kontrol senest den 31. marts i året efter de år, hvor kontrollen har fundet sted.

3. Alle anerkendte organisationer tages regelmæssigt og mindst hvert andet år op til vurdering af Kommissionen sammen med den medlemsstat, der indgav den relevante anmodning om anerkendelse, for at verificere, at de opfylder kravene i bilaget. Ved udvælgelsen af de organisationer, der skal vurderes, skal Kommissionen være særlig opmærksom på organisationens resultater med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse, ulykkesdata og de beretninger, som medlemsstaterne har udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12. Vurderingen kan omfatte et besøg på organisationens regionale filialer samt stikprøvekontrol af skibe med henblik på kontrol af organisationens resultater. I sådanne tilfælde underretter Kommissionen i givet fald de medlemsstater, hvor den lokale filial er beliggende. Kommissionen aflægger rapport til medlemsstaterne om resultatet af vurderingen.

4. Alle anerkendte organisationer skal hvert år fremlægge resultaterne af deres evaluering af kvalitetsstyringssystemet for det i henhold til artikel 7 nedsatte udvalg.»

11) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Når medlemsstaterne udøver deres inspektionsrettigheder og -forpligtelser som havnestater, foretager de en indberetning til Kommissionen og andre medlemsstater og orienterer den pågældende flagstat, hvis det konstateres, at et skib, som ikke opfylder de relevante krav i de internationale konventioner, har fået udstedt et gyldigt certifikat af organisationer, der handler på en flagstats vegne, eller hvis et skib, der fører et gyldigt klassecertifikat, udviser mangler vedrørende forhold, der er omfattet af certifikatet. Der foretages i henhold til denne artikel kun indberetning i tilfælde, hvor et skib udgør en alvorlig fare for sikkerheden og miljøet, eller hvor organisationerne påviseligt har udvist uagtsom adfærd i særlig grad. Den pågældende anerkendte organisation underrettes om sagen, når den første inspektion finder sted, således at den straks kan træffe hensigtsmæssige opfølgingsforanstaltninger.»

12) Artikel 13 udgår.

13) I slutningen af artikel 14, stk. 2, erstattes henvisningen til artikel 13 med en henvisning til artikel 7, stk. 2.

14) Artikel 15 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De anerkendte organisationer rådfører sig regelmæssigt med hinanden med henblik på at sikre ækvivalens mellem deres tekniske standarder og anvendelsen af disse, jf. bestemmelserne i IMO-resolution A.847 (20) om retningslinjer med henblik på at bistå flagstaterne ved anvendelsen af IMO-instrumenter. Organisationerne aflægger regelmæssigt beretning til Kommissionen om væsentlige fremskridt i forbindelse med standarderne.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. De anerkendte organisationer stiller alle relevante oplysninger til rådighed for myndighederne i alle de medlemsstater, der har givet dem en af de autorisationer, der er omhandlet i artikel 3, og for Kommissionen om deres klasserede flåde, overførsler, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse uanset skibets flag. Oplysninger om overførsler, ændringer, suspensioner og tilbagetrækning fra klasse, herunder oplysninger om alle forsømte syn, forsømte henstillinger, klassebetingelser, driftsbetingelser eller driftsrestriktioner, som er udstedt imod deres klasserede fartøjer — uanset fartøjets flag — meddeles også til Sirenac-informationssystemet for havnestatskontrol og offentliggøres på de pågældende anerkendte organisationers eventuelle Internet-hjemmesider.

4. De anerkendte organisationer udsteder ikke certifikater til et skib, uanset skibets flag, der er sat i lavere klasse, eller for hvilket klassen ændres af sikkerhedsmæssige årsager, før flagstatens myndigheder har fået mulighed for inden for en rimelig tidsfrist at udtale sig, og afgør først derefter, om en indgående inspektion er påkrævet.»

c) Følgende indsættes som stk. 5:

»5. Hvis der sker en klasseoverførsel fra en anerkendt organisation til en anden, skal den afgivende organisation informere den modtagende organisation om alle forsømte syn, alle forsømte henstillinger, klassebetingelser, driftsbetingelser eller driftsrestriktioner, der er udstedt mod fartøjet. Ved overførslen skal den afgivende organisation give den modtagende organisation fuldstændige historiske sagsoplysninger vedrørende fartøjet. Den modtagende organisation kan kun udstede certifikater til skibet, efter at alle forsømte syn er blevet afsluttet med tilfredsstillende resultat, og alle forsømte henstillinger eller klassebetingelser, der tidligere er blevet udstedt mod fartøjet, er blevet opfyldt som angivet af den afgivende organisation. Den modtagende organisation skal, før certifikaterne udstedes, meddele

den afgivende organisation certifikaternes udstedelsesdato og bekræfte dato, sted og trufne foranstaltninger for tilfredsstillende udførelse af hvert enkelt forsømt syn, forsømt henstilling og forsømt klassebetingelse. De anerkendte organisationer samarbejder for at gennemføre bestemmelserne i dette stykke korrekt.»

15) Følgende indsættes som artikel 16, stk. 4:

»4. Desuden skal Kommissionen regelmæssigt informere Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne.«

16) Bilaget til direktivet ændres som følger:

a) Afsnit A affattes således:

»A. GENERELLE MINIMUMSKRAV

1. Den anerkendte organisation skal kunne dokumentere omfattende erfaring med vurdering af udformning og bygning af handelsskibe.
2. Organisationen skal kunne opvise en klasset flåde bestående af mindst 1 000 søgående skibe (på over 100 BRT), der tilsammen udgør mindst 5 mio. BRT.
3. Organisationen skal beskæftige et teknisk personale, der står i et rimeligt forhold til antallet af klasserede skibe. Som minimum er det nødvendigt med 100 fuldtidsbeskæftigede skibsinspektører for at kunne opfylde kravene i punkt 2.
4. Organisationen skal have omfattende regler og forskrifter for udformning, bygning og periodisk syn af handelsskibe, og disse regler og forskrifter skal være offentliggjort og løbende ajourføres og forbedres gennem forsknings- og udviklingsprogrammer.
5. Organisationen skal hvert år offentliggøre sit skibsregister eller føre skibsregisteret i en database, der er tilgængelig for offentligheden.
6. Organisationen må ikke være kontrolleret af redere eller værfter eller af andre med kommerciel interesse i fremstilling, udstyring, reparation eller drift af skibe. Organisationen må ikke i væsentlig grad være indtægtsmæssigt afhængig af en enkelt erhvervsvirksomhed. Den anerkendte organisation må ikke udføre lovbestemte opgaver, hvis den er identisk med eller har erhvervs-mæssig, personlig eller familiemæssig tilknytning til et skibs ejer eller reder. Dette ufor- enlighedsprincip finder ligeledes anvendelse på de inspektører, der er ansat af den anerkendte organisation.
7. Organisationen udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget til IMO-resolution A.789 (19) om specifikationer for tilsyns- og certificeringsfunktioner, der udføres af anerkendte organer på myndighedernes vegne, i den udstrækning de finder anvendelse på dette direktivs anvendelsesområde.»

b) I afsnit B

i) affattes titlen således:

»B. SPECIFIKKE MINIMUMSKRAV«

ii) affattes punkt 4, 5, 6, 7 og 9 således:

»4. Organisationen er indstillet på at give myndighederne, Kommissionen og de berørte parter alle relevante oplysninger.

5. Organisationen har defineret og dokumenteret sin politik, sine mål og sin forpligtelse med hensyn til kvalitet, og den har sikret, at politikken er blevet forstået og gennemført og opretholdes på alle niveauer i organisationen. Organisationen skal henvise til mål og indikatorer for sikkerheds- og forebyggelsespolitik.

6. Organisationen har udviklet og gennemført og opretholder et effektivt internt kvalitetsstyrings-system, der er baseret på relevante dele af de internationalt anerkendte kvalitetsstandarder, og som er i overensstemmelse med EN 45004 (inspektionsorganer) og med EN 29001, som fortolket i IACS' Quality System Certification Scheme Requirements (krav til en ordning for certificering af kvalitetsstyringsystemer), og som bl.a. sikrer:

- a) at organisationens regler og forskrifter opstilles og vedligeholdes på en systematisk måde
- b) at organisationens regler og forskrifter følges, og at der foreligger et internt system til at måle tjenesteydelsens kvalitet i forhold til disse regler og forskrifter
- c) at kravene til det lovbestemte arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, opfyldes, og at der foreligger et internt system til at måle kvaliteten af tjenesteydelsen hvad angår overholdelse af de internationale konventioner
- d) at ansvar og beføjelser for og de indbyrdes relationer mellem de medarbejdere, der har indflydelse på kvaliteten af organisationens tjenesteydelser, er defineret og dokumenteret
- e) at alt arbejde udføres under kontrollerede forhold
- f) at der er etableret en kontrolordning, der sikrer overvågning af de handlinger og det arbejde, der udføres af skibsinspektører samt det tekniske og administrative personale, der er direkte ansat af organisationen
- g) at kravene til det lovbestemte arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, udelukkende gennemføres af dets særligt uddannede skibsinspektører eller af andre anerkendte organisationers særligt uddannede skibsinspektører; de særlige skibsinspektører skal under alle omstændigheder have indgående kendskab til den særlige skibstype, hvor de udfører det lovbestemte arbejde for så vidt angår den særlige undersøgelse, der skal gennemføres, og til de relevante gældende krav

- h) at der anvendes en ordning med uddannelse af skibsinspektører og løbende ajourføring af deres kundskaber
- i) at der løbende foretages registreringer, der viser, at de krævede standarder er opfyldt på de punkter, som de udførte tjenesteydelser omfatter, samt at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt
- j) at der til stadighed findes et omfattende system af planlagt og dokumenteret intern kontrol af de kvalitetsrelaterede aktiviteter i alle organisationens afdelinger
- k) at de lovbestemte syn og inspektioner, der kræves i det harmoniserede system for syn og certificering, som organisationen er autoriseret til at udføre, foretages i henhold til bestemmelsen i bilaget og bilag til IMO-resolution A.746 (18) om retningslinjer for syn i henhold til det harmoniserede system for syn og certificering
- l) at der etableres klare og direkte linjer hvad angår ansvar og kontrol mellem selskabets hovedkontor og dets regionale kontorer og mellem de anerkendte organisationer og deres inspektører.
7. Organisationen skal udvise evne til
- a) at udvikle og ajourføre et komplet og fyldestgørende sæt af egne regler og forskrifter vedrørende skrog, maskineri og el- og kontrolinstallationer, som kvalitetsmæssigt er på højde med internationalt anerkendte standarder, og på grundlag af hvilke der kan udstedes certifikater i henhold til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og sikkerhedscertifikater for passagerskibe (med hensyn til skibets konstruktion og de vigtigste maskinanlæg om bord på skibet) og lastelinjecertifikater (med hensyn til skibets styrke)
- b) at udføre alle de inspektioner og syn, der i henhold til de internationale konventioner kræves for udstedelse af certifikater, herunder de nødvendige midler til — ved hjælp af kvalificeret, fagligt uddannet personale og i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag til IMO-resolution A.788 (19) om retningslinjer for myndighedernes gennemførelse af den internationale kodeks for sikker skibdrift (ISM)-koden) — at vurdere anvendelsen og opretholdelsen af både det landbaserede og det på skibene anvendte sikkerhedsstyringssystem, som skal omfattes af de pågældende certifikater.»
- »9. Organisationen giver repræsentanter for myndighederne og andre berørte parter mulighed for at deltage i udarbejdelsen af dens regler og/eller forskrifter.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 22. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE
Formand

På Rådets vegne

A. NEYTS-UYTTEBROECK
Formand